

fattelse i det Hele taget, at der er fremkommet forskellige Bemærkninger, som altsaa maae antages ogsaa at vedrøre Kirke- og Underviisningsministeriets Budget, men det er netop disse Bemærkninger, der gik i en saa stor Almindelighed, at Besvarelsen er vanskelig. Naar man har sagt, at Finantsloven og de dertil hørende Anmærkninger skulle give en tydelig Oversigt over de finantstælle Forhold, da er det vistnok ganske rigtigt; men naar man derunder vil inddrage saadanne Punkter, — saaledes som det fra flere Sider er skeet — som det blot er af Interesse at lære at kjende, saa er det aabenbart, at man derved fordrer Mere, end der paa nogen Maade billigviis kan forlanges eller ønskes i en Finantslov. Det er dog ikke en fuldstændig Finantsstatistik, man vil vente i en Finantslov og de dertil hørende Anmærkninger; jeg troer, at naar man seer hen deels til Omfanget af de Dplysninger, der allerede ere givne i de trykte Anmærkninger og deels til, at det bestandigt er betragtet som naturligt og selsyfølgeligt, at der under Forhandlingerne med Finantsudvalget — der jo langt bedre er istand til at see, hvilke Punkter der nærmere kunne trænge til Dplysning — fra de forskellige Ministeriers Side ydes og det i rigeligt Omfang de Dplysninger, der forlanges, saa vil der sikkerlig kunne være et saa tilstrækkeligt Materiale tilstede, at det ikke vil falde vanskeligt at danne sig en Dom om de finantstælle Forhold. Uden Vanskelighed vil naturligviis Arbejdet ikke kunne være, thi jo større Omfang disse Dplysninger have, desto vanskeligere vil det vistnok blive for dem, som ikke ere fuldstændig inde i Forholdene, at danne sig en klar Forestilling desangaaende. — Spørgsmaalet bliver altsaa, hvorvidt de Punkter, man specielt har fremhævet som dem, der trængte til en fuldstændigere og nøiagtigere Dplysning, virkelig ere saadanne, som der kunde være en særdeles Opfordring til allerede i selve Budgettet eller de dertil hørende Anmærkninger at give Forklaring om. Men jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at hvad der hidtil er fremkommet i den Henseende, er af en ganske overordentlig ringe Betydning, ja næsten uden Betydning. Der er navnlig fra den ærede Rigsdagsmand for

Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) fremkommet meget stærke Ord og Udtryk i saa Henseende; han har for det Første udtalt sig, som om den hele Finantslov i hans Øine var et Slags Misfoster af en Finantslov, hvori han slet ikke kunde finde fornødne Dplysninger, — og jeg nægter ikke, at man efter hans Introduction med en vis Spænding maatte længes efter at faae at vide, hvad det var, som han saa overordentlig savnede. Det viste sig imidlertid, at hans Savn indskrænkede sig til, at han forlangte Dplysning om et Par Punkter, med Hensyn til hvilke der dog indtraf den Omstændighed, at den ærede Rigsdagsmand undervejs selv kom til at erkjende, at der virkelig er givet fuldstændige Dplysninger desangaaende. Naar den ærede Rigsdagsmand som disse tvende Punkter nævnte de to omhandlede Laan, da yttrede han vel først, at han ikke fandt en Stavelse derom i Anmærkningerne, men strax efter fandt han, at der med Hensyn til det ene Laan, nemlig Laanet til et vist Handelsfirma, er givet, ikke blot en Stavelse, men at der i Anmærkningerne til § 5, S. 77—80 er meddeelt en saa fuldstændig Dplysning, at jeg troer, at han forgjæves vil kunne søge en Mangel i saa Henseende — og han forsøgte heller ikke derpaa. Med Hensyn til det andet Punkt, nemlig det større Beløb, som ved Lov var sillet til Ministeriets Disposition, for at komme Omsætningsforholdene tilhjælp, bemærkede den ærede Rigsdagsmand selv, at der ad officiel Vej nu var kommet en Forklaring tilstede, som oplyste, hvorledes det dermed forholdt sig, — og hvad der saaledes kunde være tilbage som manglende fra Ministeriets Side, hvad der kunde være at bebreide Ministeriet, det skulde da være, at en saadan officiel Underretning ikke var bleven Rigsdagen meddeelt. Det forekommer mig imidlertid, at denne formeentlige Mangel kunde være fremsat i Form af et langt simplere og lempeligere Spørgsmaal, paa hvilket den ærede Indenrigsminister da ganske sikkert vilde have svaret, at det kun er en reen Tilfældighed, at den attraaede Dplysning endnu ikke idag er meddeelt Rigsdagen, men at den naturligviis vil komme til de ærede Medlemmers Kundskab saavel som til det store Publikum, saa at Dplysning